

[Undervisningsministeren]

kontorfaciliterne som erhvervsuddannelsesrådet, og man fastholdt dér som en flertalsindstilling til mig, at disse regler fortsat bør efterleves. Jeg har på den baggrund overvejet spørgsmålet og kom herved til det resultat, at disse regler om adgang til EFGs andendelsuddannelser bør fastholdes. Det vil sige, at bankerhvervets forslag om samlæsning mellem de to elevgrupper ikke kan følges.

Spørgsmålet om ændring af den nuværende blokundervisning til enkelt dagsundervisning, altså 6 timer om ugen i 40 uger, blev også forelagt de rådgivende organer. Her blev de rådgivende organers svar til mig ikke helt så entydigt, idet arbejdstagersiden overvejende mente at måtte afvise det, mens arbejdsgiversiden mente at kunne tiltræde, at enkelt dagskurserne blev etableret som et 3-årigt forløb.

Det er klart, at jeg på den baggrund måtte vurdere situationen. En andendelsuddannelse, der tilrettelægges som 40 enkelt dagskurser, må bl. a. basere sig på, at uddannelsen er domineret af factsindlæring, og kan derfor kun vanskeligt leve op til intentionerne med EFG-loven. EFG-modellen er ikke detaljeret beskrevet i loven, men loven forudsætter helt klart, at der såvel i basisuddannelsen som i andendelsuddannelsen indgår betydelige elementer af almen uddannelse, og det er min opfattelse, at man med den foreslåede kursusplan ikke i rimeligt omfang får mulighed for at leve op til denne målsætning, og det vil være til skade for én part, nemlig de elever, der omfattes af ordningen.

I motiverne til beslutningsforslaget bliver det bl. a. anført, at den foreslåede enkelt dagskursusordning giver en vekselvirkning mellem teori og praksis. Naturligvis er der i forslaget tale om en vekseluddannelse, men det er der også i det system, som beskrives i de nugældende regler.

Med hensyn til samlæsning er det anført af forslagsstillerne, at der på denne måde etableres en ensartet uddannelse for alle elevgrupper i bankerne. Det er netop her, man tager fejl, for det er ikke tilfældet; der bliver ikke tale om ensartethed, idet studenter og HFere og elever fra basisuddannelsen møder op med forskellige forudsætninger. Det er det, reglerne om adgang til anden del uden gennemførelse af første del netop tager sigte på. Reglerne sikrer, at der etableres et ensartet grundlag ved at kræve et vist mindstemål

af retningsfagligt grundlag for at få adgang til andendelsuddannelsen på lige fod med dem, der har gennemgået basisuddannelsen.

I forslagsstillernes argumentation henvises også til en effektiv udnyttelse af uddannelsesressourcerne. Jeg forstår ikke helt det argument, for som det allerede fremgår af det, jeg har sagt, ser jeg meget gerne, at bankuddannelsen foregår som en EFG-andendelsuddannelse, forudsat at eleverne lever op til adgangsbetingelserne. Det vil være både pædagogisk ansvarligt og administrativt muligt at gennemføre undervisning for samtlige bankernes elevgrupper.

Det anføres desuden som et argument, at et enigt bankerhverv er fremkommet med forslaget, dels om enkelt dagskursusmodellen, dels om samlæsningen, og det er da klart, at det giver anledning til overvejelser. Inden for bankområdet er der tradition for, at uddannelsesspørgsmål aftales i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, og det er derfor ikke forbavsende, at det er et enigt bankerhverv, der kommer med deres ønske om en EFG-uddannelse. Det er jo det, de har forhandlet sig frem til, samtidig med at de har forhandlet sig frem til enighed om løn og arbejdstid osv., osv. Men disse ønsker og denne aftale er altså ikke i overensstemmelse med de intentioner, der ligger bag lovgivningen om EFG, og ikke i overensstemmelse med, hvad de rådgivende organer kan gå ind for. Samlæsning har begge de rådgivende organer taget afstand fra, og det er naturligvis på den baggrund, jeg mener at min beslutning herom må fastholdes. Lovgivningen om uddannelserne og om, hvorledes de styres, kan ikke fraviges i kraft af overenskomster på arbejdsmarkedet.

Endelig anføres det i argumentationen for forslaget, at der er stort behov for kvalificerede uddannelsespladser, og at de unge, der søger en bankuddannelse, må sikres en uddannelse på højt fagligt niveau. Det er jeg selvfølgelig fuldstændig enig i, men hvis bankerne vil have gennemført denne uddannelse i EFG-regie, så må det være i overensstemmelse med lovgivningen herom, og som det fremgår af det, jeg har sagt, vil denne uddannelse også kunne gennemføres i EFG-regie på et højt fagligt niveau.

Nørgaard Sørensen (S):